

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJĪETIES!

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 38 (5887)

Ceturtdien, 1989. gada 30. marta

Maksa 3 kap.

Savienība zemkopjiem

Ne tik enerģiski kā citos republikas rajonos, tomēr arī pie mums veidojas lauksaimnieku savienība. Pagaidām tajā vēlas iestāties tikai 1300 biedri. Tomēr sākotnējā apjukuma sajūta, kad cilvēki prātoja, kurā organizācijā stāties, šķiet, ka ir pārvarēta.

Visvairāk — 200 biedru pagaidām ir no Lenina kolhoza. Tādējādi lauksaimnieku savienības veidošanas kongresā Lenina kolhozu pārstāvēs 2 delegāti. Pavisam drīz notiks Lenina kolhoza pilnvaroto sapulce. Tās darbārtībā būs arī jautājums par to, lai saimniecība kļūtu par kolektīvo lauksaimnieku savienības biedru.

A. VELDRĒ

Apgabala vēlēšanu komisijas ziņojums

- Aizvadīta sarežģīta, no iepriekšējām atšķirīga pirmsvēlēšanu kampaņa. Daudziem vēletājiem tā noslēgusies ar izvirzītā kandidāta uzvaru, citiem — ar sarūgtinājumu par sava kandidāta zaudējumu.

Kā zināms, neviens kandidāts 709. Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā nesavāca vairāk nekā pusi vēletāju balsu, tāpēc Centrālā vēlēšanu komisija noteiks datumu, kurā būs jāriko šini vēlēšanu apgabalā atkārtotas vēlēšanas. Citiem vārdiem, mums vēlreiz vajadzēs balsot par deputātu kandidātiem Daugavpils teritoriālajā vēlēšanu apgabalā. Kas būs šie kandidāti — to parādīs jauna pirmsvēlēšanu kampaņa. Protams, Likumā par

vēlēšanām paredzēta šāda situācija gadījumā, ja neviens no kandidātiem nav savācis vairāk nekā pusi vēletāju balsu.

Par vēlēšanu rezultātiem mūsu — nacionāli teritoriālajā vēlēšanu apgabalā — rajona laikrakstā jau bija informācija. Atgādināšu, ka par PSRS tautas deputātu kandidāti balsoja 73,5 procenti jeb 22387 vēletāji, pret — 26,5 procenti jeb 8049 vēletāji. Bez tam vēlēšanu iecirkņos neieradās 2814 vēletāji, proti — viņi neizmantoja savas tiesības, kas garantētas PSRS Konstitūcijā. Izrādījās arī, ka 26 biļetenus vēletāji aiznesuši sev līdzī — par «piemiņu». 12 biļeteni atzīti par nederīgiem.

Pamatojoties uz Likuma par PSRS tautas deputātu vēlēšanām

55. pantu, apgabala vēlēšanu komisija savā sēdē 1989. gada 27. martā konstatēja, ka M. Kostņecka ievēlēja par PSRS tautas deputāti. Tika sastādīts protokols par vēlēšanu rezultātiem, kuru parakstīja visi komisijas locekļi. Tajā pašā dienā tas tika pieņemts Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijā, kā arī tika nosūtīts telegrāfa ziņojums Centrālajai vēlēšanu komisijai.

Saskaņā ar Likumu atgādinām vēletājiem, ka mūsu deputāte Marina Kostņecka dzīvo Rīgā, Varavīksnes gatvē 1, dzīvoklis 25, strādā Latvijas PSR Rakstnieku savienībā. Pēc nodarbošanās — rakstniece.

Apgabala vēlēšanu komisija uzskata, ka vēlēšanas noritēja

organizēti, bez likuma un Centrālās vēlēšanu komisijas norādījumu pārkāpumiem. Komisija no sirds pateicas visiem, kas palīdzēja vēlēšanas sagatavot un aizvadīt, kā arī novēl mūsu deputātei M. Kostņeckai panākumus un auglīgu darbu.

Nobeigumā gribu atzīmēt, ka pirmsvēlēšanu kampaņas laikā bija arī daudz emociju, savstarpēju pārmetumu, sakaitētu kaislību un ambīciju. Tas ir normāls process deputātu kandidātu demokrātiskas atlases gaitā un vēlēšanu norisē. Arī es saņēmu korespondences ar lūgumu komentēt vienu vai otru savu rajona laikrakstā publicēto rakstu. Domāju, ka tagad vairs nav jēgas atkal cilāt vecas lietas, savstarpēji izskaidroties, jo tāpēc taču

ari ir viedokļu plurālisms. Lūdzu neapvainoties, ja manis teiktās kādam izlicies ļoti tendenciozs, neobjektīvs, ja man nav bijusi taisnība. Ja kādu esmu apvainojis, lūdzu to man piedot, asi ne nosodīt. Jo arī es kopā ar jums, cienījamie vēletāji, mācījos demokrātiju un apguvu jauno Likumu par vēlēšanām.

Turpmāk mūs gaida jauni uzdevumi, kuru ir daudz. To vidū — arī vēl sarežģītākas vēlēšanas. Tāpēc mācīsimies no savām kļūdām, ņemsim tās vērā, lai nepieļautu jaunas.

P. ROMANOVŠ,

312. Preiļu nacionāli teritoriālajā vēlēšanu apgabalā komisijas priekšsēdētājs

VEL TIKAI pirms trim gadiem iznākušajā «Latvijas PSR vēsturē» lasījām, ka «1941. gada jūnija vidū no Latvijas tika izsūtīts zināms skaits bijušo lielrūpnieku, bijušo buržuāzisko politisko partiju vadošo darbinieku, krievu baltgvardu, aizsargu komandieru, policistu, politiskās pārvaldes darbinieku un viņu ģimenes locekļu, kā arī pilsētas deklarēto elementu. Represijas skāra arī zināmu daļu no bijušās buržuāziskās Latvijas armijas virsniekiem. (...) Šī izvešana, kas tika veikta Staļina personības kulta apstākļos, nebija izskaidrota darbaļaužu masām, un tādēļ hitleriskās okupācijas gados to plaši izmantoja pērcpadomju un antikomunistiskajos nolūkos, iztējojot to par «latviešu tautas iznīcināšanas sākumu» utt. Var atzīmēt, ka ideoloģiskie pretinieki arī mūsdienās to joprojām izmanto savos centienos diskreditēt padomju varas 1940. — 1941. gada pasākumus Latvijā. Izsūtī-

šana, kas notika šķiru cīņas saasināšanās un kara draudu apstākļos, lielā mērā paralizēja naidīgo elementu darbību un deva triecienu viņu politiskajai virsotnei».

Ja pieņemam šo viedokli, tad izvešana ir bijusi pat apsvēcama pasākums. Tiesa, steigās dēļ tika pieļautas «zināmas kļūdas», toties pēckara periodā padomju vara izsūtītajiem deva iespēju atgriezties Latvijā.

Par 1949. gada marta deportācijām šai apjomīgajā izdevumā, protams, netiek bilsts nekas. Ja nu vienīgi tas, ka pēckara periodā strauji pieauga vispārējā politiskā un sabiedriskā aktivitāte.

Un tā — četrdesmit garus ga-

dus pusčukstus pieminējām tos, kas ar varu aizvesti no Latvijas. Bet mēs — savu izvesto vecāku mazbērni — pat ar pusneticību, pusnojautām ieklausījāmies šais čukstos. Vai tā var būt patiesība? Un, ja ir, tad kur gan ir taisnība? Mums neviens neatbildēja. Un mēs turpinājām vēstures stundās legāumēt dažādus gadskaitļus, Lielajā Tēvijas karā ciestos Padomju Savienības zaudējumus, jo par stalinisma represijām un upuru skaitu nebija pieņemts runāt.

Tagad Rietumvācijā dzīvojošais latviešu vēsturnieks Ādolfs Silde lēs, ka no Latvijas uz Austrumiem, uz Padomju Savienību

viņas kopā ar daudziem, ļoti daudziem Latvijas iedzīvotājiem gāja arī mūsu rajona cilvēki.

Iepriekšējā vakarā Preiļos pilsētniekus un apkaimes ļaudis pulcināja sēru mitiņš. Pat ne mitiņš, bet — piemiņas un atceres brīdis. Cilvēkiem, kas kādreiz dzīvojuši mums blakus. Tiem, kas, savu vainu nenojauzdami, pasludināti par «nacionālistiem», «sociālisma ienaidniekiem» un «nodevējiem». Tiem, kurus tuvinieki pēc ilgiem gadiem sagaidīja atgriežamies un tiem, kurus nekad nesagaidīs.

Kas nu par nodevējiem un kulakiem bija Latgales zemnieki. Varbūt — strādīgāki nekā kaimiņš, taupīgāki. Varbūt uzreiz negribēja šķirties no savas rociņas un kļūt par «kolhozniekiem», un tad vienā naktī bija jāšķiras no dzimtajām mājām. Lai, atgriežoties tajās, ieraudzītu kolhoza kantora vaj vietējās va-

ras ēku... Ne vienmēr, protams. Taču, šo jauzu stāstījumā klausoties, nepārprotami ir tas, ka nievas, neuzticība un pat kļājš naidīgums viņus — mājās pārņācējus — sagaidīja ne vien tolaik, bet pavadīja pat līdz šai baltai dienai.

Tovakar, kad visu to pieminējam, gaisā virmoja atmiņas, skumjas, ritēja sveču asaras, un ritēja arī istās asaras.

Grūto gaitu atcerējās V. Kuršītis, V. Bērziņa, A. Strakša, P. Rožinskis, V. Mūrnieks.

Cik cilvēku, tik liktenu. Un viena pārliecība — tas nedrīkst vairs atkārtoties.

Mitiņa laikā stalinisma upuru pieminai veltīta pieminēja celtniecībai ziedoti 286 rubļi.

S. JOKSTE

Sēru dienā

izsūtīti 180 — 200 tūkstoši cilvēku. Vietējie vēsturnieki uzskata, ka šo tūkstošu ir daudz mazāk.

Tik un tā. Tūkstoši miera laikā nogalināto, pazemoto, nosalušo un pazudušo Latvijas latviešu, Latvijas krievu, ebreju, baltkrievu, poļu... Vai tā tiešām ir kļūda, pārpratums vai arī — jāsauc istajā vārdā — par noziegumu? Pat ja ir jāatzīst, ka tas pastrādāts sociālistiskā iekārtā un sevi par demokrātisku uzskatīja sabiedrībā.

25. marts latviešu tautai ir liela sēru diēna.

Tautas sēru gājienā vairākus kilometrus cauri Rīgas centram uz Brāļu kapiem pie Mātes Lat-

♦ ATTEĻOS:
sveču liesmiņas silda arī dvēseles;
ziedojami Sibīrijā nomocīto tautiešu piemiņai;
mitiņa laikā.

J. SILICKA foto

Pirms trīsdesmit gadiem, lai sniegtu palīdzību tiesiskās kārtības sargāšanas orgāniem sociālistiskās likumības nodrošināšanā, tika nodibinātas tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienības. Aizvadītajā laika posmā tās uzkrājušas zināmu pieredzi, devušas savu ieguldījumu sabiedriskās kārtības sargāšanā un likumpārkāpumu novēršanā. Taču sakrājis arī pulka problēmu. Atjaunošanas laiks prasa kritiski izvērtēt arī kārtības sargu vienību darbību, pārskatīt to darba formas un metodes, izvirzīt konkrētus uzdevumus tā aktivizēšanai. Par to visu tiks runāts rīt — rajona tautas brīvprātīgo kārtības sargu tradicionālajā salidojumā.

PARBŪVE mūsu valstī pieprasīja atdot visu iespējamo ekonomikai. Šajos apstākļos vienību atstāja cilvēki, kuriem darbs tautas brīvprātīgajā kārtības sargu vienībā bija saistīts ar iespēju saņemt pie atvaļinājuma trīs papildus dienas. Ir palikuši apzinīgākie un cienīgākie, kuriem patīcoties, 1988. gadā Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas brīvprātīgo kārtības sargu vienība ieņēma 3. vietu starp rajona rūpniecības uzņēmumiem.

Protams, ne visiem vienības locekļiem bija vienāda slodze un tāpēc gribētos minēt labākos: Vladislavs Ruskulis, Aleksandrs Bortnikovs, Jānis Seibutis, Valdis Tadosjevs.

V. ZURAVLOVS, Preiļu 21. PMK tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienības komandieris

Rīt — rajona tautas brīvprātīgo kārtības sargu salidojums

AKTIVI darbojas Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas kārtības sargi, kuri kļuvuši par labiem palīgiem rajona iekšlietu daļas darbiniekiem gan dežūru laikā Preiļu pilsētā un uz rajona ceļiem, gan dažādu likumpārkāpumu profilakses pasākumu veikšanā.
ATĒLĀ: Preiļu SCO kārtības sargu vienības komandieris Juris Krumpāns (no kreisās) dežūras laikā ar aktīvāko kārtības sargu Jāni Rutkovski.

J. SILICKA foto

ATĒLĀ: Aleksandrs Bortnikovs, labākais Preiļu 21. PMK autovienības loceklis, PSKP biedrs. Daudzkārtējs sociālistiskās sacensības uzvarētājs. 1989. gada rajona brīvprātīgo kārtības sargu salidojuma dalībnieks. Strādā par automašīnas vadītāju kaļķošanas iecirkni.

J. SALNAVIESA foto

Ir pamatots uz sadarbību ar pilsoņiem, sabiedrību. Praktiski lielākā daļa darbību, kas saistītas ar procesuālo un izmeklēšanas rīcību, notiek ar sabiedrības pārstāvju līdzdalību, un tādējādi tiek levertota objektivitāte operatīvo izmeklēšanas lēmumu pieņemšanā. Visticamākais palīgs tiesiskās kārtības nodrošināšanā ir tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienības. Izveidotas pēc darbaļaužu iniciatīvas, tās aktīvi piedalās sabiedriskās kārtības nostiprināšanā, cīņās pret sociālistiskās likumības pārkāpumiem un dažādām antisabiedriskām parādībām. Viens no galvenajiem kārtības sargu vienību uzdevumiem ir aizsargāt pilsoņu tiesības un likumīgās intereses, aktīvi piedalīties likumpārkāpumu profilaksē un novēršanā, sabiedriskās kārtības sargāšanā, sociālistiskā, kooperatīvā un pilsoņu personiskā īpašuma sargāšanā, audzināt līdzcilvēkus tā, lai viņi rīkotos atbilstoši morāles un cilvēcības principiem.

Mūsu rajona tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību darbībā ir ne mazums ierīksts minēto pozitīvo tendenču. Tomēr 1988. gadā vēl neizdevās konsolidēt tiesiskās kārtības sargāšanas orgānu un brīvprātīgo kārtības sargu spēkus, izņemot dažus pozitīvus piemērus. Sekmīgi darbojās «Lauktehnikas» rajona apvienības vienība (komandieris S. Nesterenoks, atbildīgais milicijas darbinieks J. Uljanovs), kā arī Preiļu SCO (V. Haritonovs un P. Ščerbakovs), Aglonas padomju saimniecības (N. Ivanovs un S. Sargsjans), kolhoza «Rožupe» (J. Brakovskis un J. Broks), kolhoza «Jersika» (bijušais vadītājs V. Valvods un D. Radunajevs). Ar atbildības izjūtu darbojas arī Latvijas KP rajona komitejas kārtības sargu vienība P. Romanova vadībā, sadarbojo-

ties ar rajona iekšlietu daļas darbinieku J. Gadžānu. Minēto vienību kārtības sargi ar izpratni izturējās pret sava pilsoniskā pienākuma veikšanu. Dīvēl to nevar teikt par rajona sadzīves pakalpojumu kombināta, rajona patērētāju biedrību savienības, Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas un kolhoza «Dzintars» kārtības sargiem, kuri ne tikai bija pasīvi savā darbībā, bet arī nepamatoti neizgāja dežūrās, ar pilnu atdevi nestrādāja savās organizācijās.

Ipaši gribu atzīmēt tautas brīvprātīgo kārtības sargus, kuri ne tikai deva lielu personisku ieguldījumu sabiedriskās kārtības sargāšanā, bet arī aktīvi piedalījās to personu atmakošanā, kas izdarījušas noziedzumus un citus likumpārkāpumus. Šie kārtības sargi pieņēma patstāvīgus lēmumus, kad viņiem kļuva zināmi likumpārkāpumu fakti. Šinī ziņā pateicība pirmām kārtām jāizsaka P. Sokolovskim — kolhoza «Rožupe» noliktavas vadītājam, V. Poplavskim — Jaunaglonas 58. arodividusskolas direktora vietniekam, N. Jekimovam — kolhoza «Dzintars» šoferim, V. Brahamim — autobusu parka automehāniķim.

Turpmāk jāveic liels darbs, lai aktivizētu sabiedrības līdzdalību visās tiesiskās kārtības sargāšanas sfērās. Sakarā ar sabiedrībā notiekošajiem pozitīvajiem procesiem, taču pastāvot vēl ekonomiska un sociāla rakstura grūtībām, progresē kvalitatīvi jauni likumpārkāpumi, kuri agrāk netika novēroti, jo tam nebija atbilstošu apstākļu. Tie ir likumpārkāpumi, kas saistīti ar kooperatīvu darbību un individuālo darbu, ar ekonomiskā mehānisma nepilnību.

Tas liek krasī mainīt tiesiskās kārtības sargāšanas orgānu un tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību darba formas. Ja iecerētajam nebūs konkrēta darba seguma, ja nerūpēsies par cilvēku audzināšanu un etiskās uzvedības normu paaugstināšanu, tad diez vai izdosies novērst noziedzumus un citus likumpārkāpumus. Jo sevišķi tagad, kad paredzēta likumdošanas dekriminalizācija. Ipaši uztrauc tas, ka pleaug īpašuma zādzību skaits, noziedzumi pret personību, spekulācija ar alkoholskajiem dzērieniem. No redzesloka nedrīkst izlaist arī cīņu pret žūpību un alkohollismu. Uz šo kropicu parādību pamata palielinās huligānisma gadījumu skaits, pleaug citi likumpārkāpumi, kas turklāt tiek izdarīti ar sevišķu cinismu. Milicijas orgāniem nepieciešama reāla palīdzība, lai novērstu likumpārkāpumus jauniešu, pusaudžu un čigānu etniskās grupas vidū.

Gan vēsture, gan arī juridiskā prakse pierāda, ka, lietojot tikai soda līdzekļus, nav iespējams likvidēt visas sabiedrībā esošās negatīvās parādības. Pat gluži otrādi — tas var radīt pretēju rezultātu cerētajam. Tāpēc kļūst acīmredzams, ka profilaktiskajā un tiesiskās kārtības sargāšanas darbā, lai nostabilizētu operatīvo stāvokli un nostiprinātu sociālo taisnīguma principus, nepieciešama valsts orgānu, sabiedrisko kustību un grupu, katra cilvēka aktīva līdzdalība un kompleksa pieeja.

N. MAKSIMOVS,

rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas priekšnieka vietnieks

Tikai kopīgiem spēkiem

Ar Latvijas PSR Konstitūcijas 59. pantu noteikts, ka katra republikas pilsoņa pienākums ir saudzēt sociālistisko īpašumu. Ne tikai valsts orgāniem, bet arī katram pilsonim, sabiedrībai, dažādām apvienībām un neformālajām grupām, ko interesē līdzcilvēku tikumiskā audzināšana, jārupējas par priekšzīmīgas tiesiskās kārtības nodrošināšanu. Pie mums viss, kas attiecas uz tiesiskās kārtības nostiprināšanu,

Aktīvākajiem — apbalvojumi

Apkopoti rajona tautas brīvprātīgo kārtības sargu vienību sociālistiskās sacensības rezultāti un piešķirti apbalvojumi aktīvākajiem kārtības sargiem.

PIRMĀ VIETA

sociālistiskajā sacensībā 1988. gadā piešķirta «Lauktehnikas» rajona apvienības (komandieris S. Nesterenoks) un Aglonas padomju saimniecības (komandieris N. Ivanovs) vienībām.

OTRO VIETU

ieguvušas Preiļu starpsaimniecību celtniecības organizācijas (komandieris V. Haritonovs) un kolhoza «Rožupe» (komandieris J. Brakovskis) vienības.

TREŠO VIETU

izcīnījušas Preiļu 21. pārvietojamās mehanizētās kolonnas (komandieris V. Zuravļovs) un kolhoza «Jersika» (bijušais komandieris V. Valvods) vienības.

AR RAJONA IZPILDKOMITEJAS GODA RAKSTIEM

apbalvoti: V. Zuravļovs — Preiļu 21. PMK iecirkņa mehāniķis, N. Ivanovs — Aglonas padomju saimniecības direktors, A. Kaulins — Līvānu stikla fabrikas operators, A. Smelcers — Turku ciema Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs, A. Tarasenkovs — Līvānu eksperimentālās kokšenes konstrukciju rūpnīcas inženieris.

LATVIJAS PSR IEKSLIETU MINISTRIJAS GODA RAKSTI

piešķirti: L. Vilcānam — «Lauktehnikas» rajona apvienības kārtības sargam, A. Mniško

Līvānu stikla fabrikas mūrniekam, N. Pavlovskim — Latvijas KP rajona komitejas instruktoram, S. Trofimovam — Preiļu SCO partijas pirmorganizācijas sekretāram, A. Onufrijevam — agrorūpnieciskās apvienības «Preiļi» kapitālās ceitniecības nodaļas inženierim.

AR LATVIJAS PSR IEKSLIETU MINISTRIJAS VAI PĀRVALDES DIPLOMIEM

apbalvoti: F. Bogdanovs — Preiļu 24. CRBP šoferis, J. Vrubļevskis — Jēkabpils autobusu parka Preiļu filiāles šoferis, M. Krūze — «Lauktehnikas» rajona apvienības atslēdznieks, J. Rutkovskis — Preiļu SCO šoferis, I. Skutelis — «Lauktehnikas» rajona apvienības šoferis, A. Cirsis — Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta šoferis.

AR KRŪSU NOZIMI «LATVIJAS PSR TEICAMS KĀRTĪBAS SARGS»

apbalvoti: V. Akentjevs — Preiļu 24. CRBP galvenais inženieris, V. Višņakovs — Suvorova kolhoza šoferis, V. Mališevs — Līvānu stikla fabrikas operators, G. Maksimovs — Preiļu 24. CRBP šoferis, M. Morkunas — Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta sekretāre mašīnrakstītāja, I. Romanovskis — Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta atslēdznieks, V. Spiridovičs — Līvānu stikla fabrikas meistars, S. Sestopalovs — Līvānu stikla fabrikas strādnieks.

RAJONA IZPILDKOMITEJAS IEKSLIETU DAĻAS GODA RAKSTI

piešķirti: V. Ananjevam — «Lauktehnikas» rajona apvienības pārvaldnieka pirmajam vietniekam, O. Boļšakovam — Suvorova kolhoza šoferim, V. Dobrovoljskim — Preiļu 21.

PMK mērniekam, J. Jefomovam — Līvānu būvmateriālu un konstrukciju kombināta kārtības sargam, F. Leonovičam — Aglonas padomju saimniecības šoferim, J. Smanam — Rušonas padomju saimniecības šoferim, J. Sindarevam — Preiļu siera rūpnīcas automehāniķim.

AR RAJONA IZPILDKOMITEJAS IEKSLIETU DAĻAS VAI DIPLOMIEM

apbalvoti: B. Veigulis — Preiļu siera rūpnīcas šoferis, A. Kajiņovs — Ļeņina kolhoza šoferis, J. Krumpāns — Preiļu SCO darbu vadītājs, V. Muha — Līvānu pārvietojamās mehanizētās kolonnas šoferis, F. Mironovs — Preiļu gāzes apgādes rajona šoferis, J. Skrinda — «Lauktehnikas» rajona apvienības elektromontieru brigādes brigadieris, A. Ancāns — republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta šoferis, N. Stepanovs — republikāniskā projektēšanas un mājbuves tresta šoferis.

